Wat de door de Knokploegen behaalde buit betreft, willen wij ons op de distributiebescheiden concentreren.

Het belangrijkste onderdeel van die buit werd steeds gevormd door de bonkaarten en de inlegvellen. Wel werden ook grote aantallen losse bonnen in de wacht gesleept, maar als dat niet bonnen waren bijvoorbeeld voor fietsen of voor benzine en olie, liet men ze als regel verlopen. Hetzelfde gold voor de buitgemaakte 'coupures' (toewijzingsbonnen voor de detailhandel); die moest men gaan inwisselen bij grossiers en dat nam teveel tijd – trouwens dan zou men van die grossiers grote hoeveelheden levensmiddelen krijgen waarvoor men betalen moest en die moeilijk te vervoeren waren. Wèl werden die coupures soms doorgegeven aan comité's die aan arrestanten in gevangenissen en concentratiekampen levensmiddelenpakketten deden toekomen, en ook wel aan ziekenhuizen en andere verpleeginrichtingen.

Voldoende lijkt het ons, hier te vermelden dat de Knokploegen eind '43 per maand ca. 70 000 bonkaarten kraakten en in de lente en zomer van '44 ca. 100 000, in juli '44 zelfs 140 000.[1] De enige overval bij welke wij nu nog willen stilstaan, is die welke op 17 mei '44 uitgevoerd werd op de Drukkerij Hoitsema te Groningen. In die drukkerij was namelijk sinds de herfst van '43 door de drukkerij Enschedé (Haarlem) een nevenbedrijf gevestigd: de bezetter was bevreesd geweest dat Enschedé door een bombardement of door de invasie buiten bedrijf gesteld zou worden. Een overval op Hoitsema was door Johannes Post bepleit zodra hij in april '44 als lid van de leiding der Landelijke Knokploegen weer in het noorden verscheen – hij wilde er zijn eigen 'jongens' voor gebruiken. Maar dat was, aldus *Het Grote Gebod*, 'de eer der Groningers te na.'[2] Twee Groninger Knokploegen zetten samen de 'kraak' op. Een opperwachtmeester van de Nederlandse politie, ingeschakeld bij de bewaking van Hoitsema, verleende medewerking: kort na sluitingstijd liet hij drie KP'ers toe die vervolgens de wacht overmeesterden. Andere KP'ers werden toen binnengelaten, nòg andere bezetten met hun wapens belendende percelen. Ca. een kwart miljoen bonkaarten lag gereed voor verzending, maar doordat van de twee personenauto's waarmee de buit vervoerd moest worden, één pech had, kon men slechts 131 000 bonkaarten meenemen – zuidwaarts, naar een gesticht te Zuidlaren. Contacten bij de Groninger

[1] Dat laatste cijfer is in overeenstemming met een overzicht over de periode 3–19 juli '44 dat door het CDK aan Hirschfeld voorgelegd werd. In die periode werden 14 overvallen uitgevoerd, één op een gemeentehuis (Workum), de overige op distributiekantoren. Van die 14 overvallen mislukten er 4. Tot de buit behoorden bijna 75 000 bonkaarten, 12 000 inlegvellen en 7 000 distributiestamkaarten.
[2] Toon Mulder in: *Het Grote Gebod*, dl. I, p. 426.